

Som Begrundelse herfor tillader vi os at anføre, at efter vor Formening bør der gives Adgang til at afvige fra Prislovens Bestemmelser og fritage visse Omraader herfra. Saaledes kan f. Eks. anføres opstaaede Produktionsvanskeligheder indenfor et saa vigtigt Omraade som Teglværksindustrien, idet ugunstige Vilkaar for Teglværksproduktionens Prisansættelse ikke har kunnet undgaa at virke hæmmende paa Opretholdelsen af Produktionen, der paa de fastsatte Vilkaar ikke kan anses for lønnende.

§ 2. Ad Priskontrolraadet:

Bestemmelsen om, at Priskontrolraadet skulde „omfatte et alsidigt Kendskab til Erhvervslivets forskellige Sider, herunder ogsaa nationaløkonomisk og teknisk Kundskab“, er med den nugældende Ordning, hvor Haandværket ikke er repræsenteret indenfor Priskontrolraadet, ikke opfyldt. Vi tillader os at henlede Opmærksomheden paa, at vi tidligere har rejst Spørgsmaalet om Haandværkets Repræsentation i Priskontrolraadet, der jo i høj Grad ogsaa beskæftiger sig med Haandværkets Forhold, og anmoder derfor indtrængende om, at der gives Haandværket Repræsentation i Raadet paa lige Fod med de øvrige betydende Erhverv.

§ 8, Stk. 2, 2. Pkt. udgaa.

Begrundelse herfor: Den nugældende Bestemmelse om Beregning af Nettoavancen, hvorefter denne begrænses til hverken procentvis eller absolut at overstige Avancen, der var gældende, da Loven af 30. Maj 1940 traadte i Kraft, og som var sædvanlig indenfor vedkommende Branche ved Salg af tilsvarende Kvantum af vedkommende Vare, er utilfredsstillende.

Det maa forekomme Haandværksmestrene urimeligt, at medens deres Svende og Arbejdere paa Linie med Funktionærer i offentlig og privat Tjeneste har opnaaet Dyrktidstillæg til deres Lønninger, henvises Haandværksmesteren til den samme Fortjeneste, som han havde før Krigen, og som han kun vil være i Stand til at forøge, hvis han ogsaa kan forøge sin Produktion. Hertil kommer det for mange Haandværksvirksomheder uheldige Forhold, at den i 1939 beregnede Nettoavance — paa Grund af de dengang herskende Konkurrenceforhold — meget ofte var for lavt ansat, saaledes at Virksomheden i Dag ved Beregning af Nettoavancen kommer til at undgælde herfor.

§ 8, Stk. 3 udgaa.

Til de nuværende Bestemmelser bemærker vi, at Beregningen af den af Priskontrolraadet fastsatte Beregningsmaade af Generalomkostningerne, hvorefter der til de normale Generalomkostninger efter Priskontrolraadets Bestemmelse kun kan ydes et Tillæg paa 20 pCt., maa anses for utilfredsstillende, idet Generalomkostningernes Stigning siden Førkrigstiden ligger betydeligt højere. Naar vi har foreslaaet, at de anførte Bestemmelser om Beregningen af Generalomkostningerne udgaa, begrundes vi det med, at Generalomkostningerne naturligt maa indgaa i den almindelige Prisberegning som omhandlet i § 8, 2. Stk., 1. Pkt.

§ 8, Stk. 7, 8 og 9 udgaa.

Som Begrundelse herfor henvises til Bestemmelsen i § 8, Stk. 2, der hjemler Ret til ved Prisberegningen at medregne de „virkelig medgaaede nødvendige Udgifter til Varens Indkøb eller Fremstilling“.

Vi skal i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa Prisdirektoratets Bekendtgørelse af 29. Juni 1944, der fastsatte Bestemmelser vedrørende Haandværkets Indregning af Lønomkostninger i Priserne. Denne Bekendtgørelse, der nu er optaget i Handelsministeriets Bekendtgørelse af 11. Februar d. A. om Lov om Priser m. v., er efter vor Formening ganske urimelig med sit Forbud mod Mestrenes Adgang til at indregne visse tarifmæssige Lønstigninger til Svende og Arbejdere i Produktionsprisen. Dette Forbud maa efter vor Formening være stridende mod saavel Prislovens Bogstav som mod dens Aand. Ganske særlig maa dette Forbud betragtes som urimeligt, naar det betænkes, at Haandværkets tarifmæssige Lønninger fastsættes paa Grundlag af Vedtagelser truffet af Arbejdsgivernes og Arbejdernes forhandlingsberettigede Organisationer eller fastsættes paa Grundlag af Kendelser, afsagt af de af Staten oprettede Organer eller i Henhold til særlige Lovbestemmelser, og at Haandværksmestrene er forpligtet til at betale disse Lønninger.